Ομοφυλοφιλία: Ο «Κολοφών των κακών» (Ιερός Χρυσόστομος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 5 Αυγούστου, 2013

Δελτίο Τύπου Ι. Μητροπ. Πειραιώς

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ
Ἀκτὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ,
Τηλ. +30 210 4514833 (19),
Fax +30 210 4528332
e-mail: impireos@hotmail.com

Με πολλή ανησυχία και θλίψη παρακολουθούμε τον τελευταίο καιρό μια καταιγιστική επέλαση του πάθους της ομοφυλοφιλίας σε παγκόσμιο επίπεδο. Διαπιστώνουμε μια απρόσμενη συμπάθεια προς αυτή, από συγκεκριμένες κοινωνικές ομάδες και μια προκλητική αποδοχή από τις κυβερνήσεις των κρατών, επιχειρώντας να την νομιμοποιήσουν και να την καθιερώσουν, όχι μόνο ως νόμιμη, αλλά και ως φυσική επιλογή. Για να «χρυσώσουν το χάπι» έπαψαν πλέον να την χαρακτηρίζουν ως σεξουαλική διαστροφή και την ονομάζουν «διαφορετικότητα»! Σε πολλές χώρες, όπως στη Γαλλία, έχουν αναγάγει τη σχέση μεταξύ των ομοφύλων ατόμων σε νομική σχέση «γάμου» με όλα τα δικαιώματα του γάμου μεταξύ των ετεροφυλικών ατόμων. Σε πολλές μάλιστα περιπτώσεις, δίνονται περισσότερα δικαιώματα στους «γάμους» των ομοφυλοφίλων. Αναφέρουμε για παράδειγμα πρόσφατη απόφαση του Πολεμικού Ναυτικού των Η.Π.Α. η οποία δίνει σκανδαλώδεις διευκολύνσεις και προνόμια σε ζευγάρια ομοφυλοφίλων στρατιωτικών, σε σχέση με τα ετερόφυλα ζευγάρια! Στην Αγγλία η κατάσταση είναι ακόμη πιό τραγική. Η χώρα αυτή διαλύεται κυριολεκτικά από ηθική και πνευματική σήψη και μπορούμε να πούμε, ότι εδώ βρίσκει απόλυτη εφαρμογή το πασίγνωστο λεχθέν υπό του Ντοστογιέφσκι «χωρίς Θεό όλα επιτρέπονται». Ο λαός της ήδη γεύεται τους πικρούς καρπούς της εδώ και δεκαετίες εφαρμοζομένης σεξουαλικής αγωγής, στην οποία κεντρική θέση κατέχει η διδασκαλία της ομοφυλοφιλίας από την ηλικία των 5 ετών στα σχολικά εκπαιδευτικά τους προγράμματα. Η χώρα καταρρέει θριαμβευτικά χωρίς μεταφυσική ελπίδα, χωρίς νόημα ζωής, προσπαθώντας να μπαζώσει τα υπαρξιακά της κενά, επιδιδόμενη στα

λασπόλουτρα των ναρκωτικών, του άκρατου ηδονισμού και της εγληματικότητος. Αλλά πως θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά, όταν σ’ αυτή την χώρα χειροτονούνται επίσκοποι της δήθεν «Αγγλικανικής Εκκλησίας» ομοφυλόφιλοι και λεσβίες και νομιμοποιούνται έτσι οι ανθρώπινες διαστροφές; Και έρχονται σήμερα οι ημέτεροι θιασώτες του άκρατου προοδευτισμού με πρωτοπόρους τα κόμματα της αριστεράς και τους δημάρχους Αθηνών και Θεσσαλονίκης κυρίους Καμίνη και Μπουτάρη, να μας παρουσιάσουν τα αγγλικά βοθρολύματα ως αξιομίμητα παραδείγματα προς μίμησιν, διοργανώνοντας Gay Pride, φεστιβάλ και παρελάσεις ομοφυλοφίλων. Ω της διαστροφής! Σε ποιό κατάντημα έφθασε η πατρίδα μας! Πως δεν έπεσε ακόμη φωτιά να μας κάψει, όπως κάποτε στα Σόδομα και τα Γόμορα; Τι να επισημάνει κανείς πρώτον και τι δεύτερον; Το γεγονός ότι οι παρά πάνω πρωτοπόροι έρχονται σε ευθεία αντίθεση με το Ελληνικό Σύνταγμα, το οποίο στο άρθρο 21, παράγραφος 1 προβλέπει ότι: «η οικογένεια είναι το θεμέλιο της συντηρήσεως και προαγωγής του Έθνους», καθ’ ότι «γάμος» μεταξύ προσώπων του αυτού φύλου και «συντήρησις» του Έθνους, είναι έννοιες αντιφατικές μεταξύ τους; Ή να θρηνήσει το γεγονός ότι η διοικούσα Εκκλησία, η πλειονότης των ιεραρχών μας, παρακολουθεί άφωνη και ουσιαστικά αδιάφορη τα γεγονότα, λες και έχουν παραλύσει τα ηθικά και πνευματικά αντανακλαστικά της, βλέποντας να διαπράττονται μπροστά στα μάτια της όλα αυτά τα αίσχη των φεστιβάλ και των παρελάσεων, ενώ θα έπρεπε να προχωρήσει σε δυναμικές κινητοποιήσεις και συλλαλητήρια, αλλά και σε κάθε άλλο επιβαλλόμενο ποιμαντικό μέτρο;

Δεν
έχουμε σκοπό, με το πόνημά μας αυτό, να στιγματίσουμε τα ανθρώπινα πρόσωπα, που έπεσαν στο πάθος της ομοφυλοφιλίας, ούτε να τους «ρίξουμε σε καμιά πυρά», όπως επιχειρούν κάποιοι να παρουσιάσουν την αντίθεση της Εκκλησίας μας στο φοβερό αυτό πάθος, όπως βέβαια και σε όλα τα πάθη, τα οποία απομακρύνουν τον άνθρωπο από τον Θεό και μπορούν να του στερήσουν την σωτηρία. Άλλωστε ο Ίδιος ο Θεός σέβεται απόλυτα την ανθρώπινη ελευθερία και τις όποιες επιλογές του ανθρωπίνου προσώπου. Σκοπός μας είναι να γνωστοποιήσουμε με πολλή συντομία στον πιστό λαό του Θεού την διδασκαλία της Εκκλησίας μας σχετικά με το πάθος αυτό και να επισημάνουμε στους αδελφούς μας, που έχουν αιχμαλωτιστεί από αυτό, τις ολέθριες συνέπειες που έχει στην πνευματική τους πορεία, και εν τέλει στην ίδια την σωτηρία τους. Να κάνουμε δε πατρική έκκληση σ’ αυτούς, να πάρουν την γενναία απόφαση, να αγωνιστούν με όλες τις δυνάμεις τους, με τα πνευματικά όπλα που τους προσφέρει η Εκκλησία, να αποτινάξουν το πάθος αυτό από πάνω τους. Βέβαια δεν είναι εύκολο, να ξεριζωθεί ένα πάθος. Απαιτεί σκληρό, και μερικές φορές αιματηρό αγώνα, μέχρι θανάτου. Για να είμαστε ακριβέστεροι, είναι αδύνατον ο άνθρωπος με τις δικές του

δυνάμεις να ξεριζώσει πάθος. Αυτό είναι έργο μόνον της Θείας Χάριτος. Ωστόσο η Χάρις δεν ενεργεί, παρά μόνον υπό την προϋπόθεση, ότι και ο άνθρωπος θα αγωνιστεί με όλες του τις δυνάμεις.

***

Όπως
είναι γνωστό από την βιβλική διήγηση της Γενέσεως οι συζυγικές σχέσεις ανδρός και γυναικός αποτελούν μεταπτωτικό φαινόμενο. Ο «Αδάμ έγνω Εύαν την γυναίκα αυτού» (Γεν.4,1) αφού πλέον παρέβη την εντολή του Θεού και εξεβλήθη του παραδείσου. Υιοθετούνται δε από τον Θεό οι σχέσεις αυτές ως οι μόνες κατά φύσιν ανθρώπινες σχέσεις, μέσα στους όρους της οικονομίας του Θεού και ως αντίδοτο τρόπον τινα του βιολογικού θανάτου, που ήταν αποτέλεσμα του πνευματικού θανάτου εξ αιτίας της αμαρτίας. Είναι λοιπόν προφανές, ότι συζυγικές σχέσεις ανδρός με άλλον άνδρα, ή γυναικός με άλλην γυναίκα αποτελούν μία παρά φύσιν κατάσταση, ένα είδος σεξουαλικής διαστροφής, ξένο και άγνωστο όχι μόνο στο αρχικό σχέδιο της δημιουργίας του ανθρώπου, αλλά και στο σχέδιο της οικονομίας του, μετά δηλαδή την πτώση των πρωτοπλάστων, αφού ήταν αδύνατον να υπάρξει μιά τέτοιου είδους σχέση στο πρώτο ανθρώπινο ζεύγος. Τούτο μαρτυρεί πέραν των άλλων η ίδια η οντολογία της κατασκευής του ανθρώπου. Η κατασκευή δηλαδή υπό του Θεού των γεννητικών οργάνων ανδρός και γυναικός αποτελούν τρόπον τινά ένα οδοδείκτη, που μας δείχνει ποιά είναι η κατά φύσιν σχέσις και ποιά η παρά φύσιν. Πέραν τούτου πουθενά στο ζωϊκό βασίλειο δεν συναντούμε μιά τέτοιου είδους παρά φύσιν σχέση, πράγμα το οποίον μαρτυρεί ξεκάθαρα, ότι η ομοφυλοφιλία αποτελεί θλιβερό «προνόμιο» μόνο των ανθρώπων, ως αποτέλεσμα αποκλειστικά μιάς διεστραμένης επιλογής και όχι ως οργανική πάθηση! Όπως παρατηρεί ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, τα ζώα «ουκ οίδε τούτον τον έρωτα, αλλ’ έστηκεν είσω των της φύσεως όρων. Καν μυριάκις κοχλάζει, τους της φύσεως ουκ ανατρέπει νόμους».

Την
τελεία αποστροφή αλλά και την οργή του Θεού απέναντι στο πάθος αυτό εκδηλώνει ο Θεός για πρώτη φορά στους κατοίκους των Σοδόμων και Γομόρων, που είχαν γίνει διαβόητοι για τις πολλές αμαρτίες των, κυρίως όμως για το αμάρτημα της ομοφυλοφιλίας, σύμφωνα με την διήγηση της Γενέσεως (κεφ.19). Ο Θεός εξολοθρεύει τους κατοίκους των πόλεων αυτών, ρίχνοντας πύρ και θείον από τον ουρανό. Αργότερα, στη Μωσαϊκή Νομοθεσία, το πάθος αυτό χαρακτηρίζεται από τον Θεό ως βδέλυγμα: «Ος εάν κοιμηθή μετά άρσενος κοίτην γυναικός, βδέλυγμα εποίησαν αμφότεροι. Θανάτω θανατούσθωσαν, ένοχοι εισίν» (Λευϊτ.20,13). Στην Καινή Διαθήκη ο

απόστολος Παύλος στιγματίζει με τα μελανώτερα χρώματα στις επιστολές του την σεξουαλική αυτή διαστροφή: «αι τε γαρ θήλειαι αυτών μετήλλαξαν την φυσικήν χρήσιν εις την παρά φύσιν, ομοίως δε και οι άρσενες αφέντες την φυσικήν χρήσιν της θηλείας εξεκαύθησαν εν τη ορέξει αυτών εις αλλήλους, άρσενες εν άρσεσι την ασχημοσύνην κατεργαζόμενοι και την αντιμισθίαν ην έδει της πλάνης αυτών εν εαυτοίς απολαμβάνοντες... οι τοιαύτα πράσσοντες άξιοι θανάτου εισίν» (Ρωμ.1,26-32). Στην Α΄ προς Κορινθίους επιστολή προσθέτει: «μη πλανάσθε· ούτε πόρνοι, ούτε ειδωλολάτραι, ούτε μοιχοί, ούτε μαλακοί, ούτε αρσενοκοίται, ούτε πλεονέκται, ούτε κλέπται, ούτε μέθυσοι, ου λοίδοροι, ουχ άρπαγες βασιλείαν Θεού ου κληρονομήσουσι. Και ταύτα τινές ήτε· αλλά απελούσασθε, αλλά ηγιάσθητε, αλλά εδικαιώθητε εν τω ονόματι του Κυρίου Ιησού και εν τω Πνεύματι του Θεού ημών» (Α΄Κορ.6,9-11).

Οι
άγιοι Πατέρες της Εκκλησίας, ακολουθούντες την διδασκαλία της Αγίας Γραφής, στηλιτεύουν και αυτοί κατά παρόμοιο τρόπο το πάθος και υποδεικνύουν τον τρόπο της θεραπείας του. Αναφέρουμε ενδεικτικά ορισμένους εξ' αυτών: Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, ονομάζει το πάθος αυτό «κολοφώνα των κακών». Στην ερμηνεία της προς Ρωμαίους επιστολής το θεωρεί ασυγκρίτως χειρότερο από όλα τα άλλα πάθη: «Πάντα μεν ουν άτιμα τα πάθη, μάλιστα δε η κατά των αρρένων μανία, ότι την κατά φύσιν ατιμάσαντες επί την παρά φύσιν έδραμον. Δυσκολώτερα δε τα παρά φύσιν και αηδέστερα. Εσχάτης εστίν απωλείας δείγμα...Τούτους εγώ και ανδροφόνων χείρους είναι φημί...Και όπερ αν είποις αμάρτημα, ουδέν ίσον ερείς της παρανομίας ταύτης...Τοσούτον πορνείας χείρον εστίν, όσον ουδέ έστιν ειπείν ». Παρά κάτω προσδιορίζει την αιτία του κακού: «Πόθεν η επίτασις της επιθυμίας ταύτης; Από της του Θεού εγκαταλείψεως. Η δε εγκατάλειψις του Θεού πόθεν; Από της των αφέντων αυτών ανομίας...Και γαρ το πλέον της αυτών ραθυμίας εστίν, ή και την επιθυμίαν ανήψε». Κατά παρόμοιον τρόπον ομιλεί περί του πάθους αυτού και ο άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας: «Ουδενός γαρ χρησίμου χάριν την φύσιν μετατιθέντες, ή ασελγείας ένεκεν, την θεόπλαστον και ανδροπρεπή μορφήν διαφθείρουσιν, εκουσίως πολλάκις, ή υπό άλλων υπομένειν αναγκαζόμενοι τούτο, ως λοιμοί της φύσεως και του γένους πολέμιοι και σπίλοι πολιτείας, και ζωής εφύβριστοι γίνονται...Ουδέν γαρ αληθώς μυσαρώτερον ή ακαθαρτώτερον των ούτω πορνευομένων τε και πορνευόντων». Ο Μέγας Βασίλειος στον Ζ΄ Κανόνα του συγκαταριθμεί τους ομοφυλοφίλους με τους κτηνοβάτες, τους φονείς, τους φαρμακούς, τους μοιχούς και τους ειδωλολάτρες: «Αρρενοφθόροι και ζωοφθόροι και φονείς και μοιχοί και ειδωλολάτραι της αυτής καταδίκης εισίν ηξιωμένοι, ώστε όν έχεις επί των άλλων τύπον και επί τούτων φύλαξον». Παρά κάτω στον ΞΒ΄ Κανόνα του ορίζει τον τρόπον της θεραπείας του πάθους με αποχή 15 χρόνων

από την θεία κοινωνία: «Ο την ασχημοσύνην εν τοις άρρεσιν επιδεικνύμενος, τω χρόνω του εν τη μοιχεία παρανομούντος οικονομηθήσεται». Τέλος ο άγιος Νικόδημος ο αγιορείτης, σχολιάζοντας τον παρά πάνω Ζ΄ Κανόνα του Μεγάλου Βασιλείου, λέγει ότι: «Τόσον δε φοβερόν πράγμα είναι η αρσενοκοιτία, καθώς στοχάζεται ένας διδάσκαλος, ώστε οπού ο ίδιος ο Θεός ηθέλησε να καταβή προσωπικώς διά να ιδή αν τη αληθεία ενεργήται τοιαύτη αμαρτία, ωσάν να μην επίστευε καλά αν ήτο δυνατόν να ευρεθή επάνω εις την γήν μία τοιαύτη τερατώδης κακία».

Προβάλλουν
κάποιοι τον ισχυρισμό πως η προσωπική ζωή του καθενός είναι απαραβίαστη και κατά συνέπεια το σώμα του καθενός του ανήκει και μπορεί να το χρησιμοποιήσει όπως θέλει. Ωστόσο τέτοιου είδους ισχυρισμούς μπορούν να προβάλλουν μόνον άθεοι και άπιστοι, ή οπαδοί άλλων θρησκευμάτων, που δεν είναι βαπτισμένοι και δεν αποτελούν μέλη της Ορθοδόξου Εκκλησίας. Σ' όλους αυτούς ο Θεός σέβεται την ελευθερία της βουλήσεώς των και τις όποιες επιλογές των και τους αφήνει να ζήσουν σύμφωνα με τις επιθυμίες και τα θελήματά των. Σε όσους όμως είναι βαπτισμένοι δεν ισχύει το ίδιο, διότι σύμφωνα με την διδασκαλία της Εκκλησίας μας το ανθρώπινο σώμα ως δημιούργημα του Θεού, ως ναός του Αγίου Πνεύματος (Β΄Κορ.6,16), αλλά και ως μέλος του σώματος του Χριστού (Α΄Κορ.6,15), δεν ανήκει στους εαυτούς μας αλλά στον Χριστό: «Ουκ εστέ εαυτών, ηγοράσθητε γαρ τιμής» (Α΄Κορ.6,19-20). Και επομένως δεν μπορούμε, να το χρησιμοποιούμε όπως θέλουμε και να το παραδίνουμε στην ακολασία και στην φθορά της αμαρτίας. Διαφορετικά «ει τις τον ναόν του Θεού φθείρει φθερεί τούτον ο Θεός, ο γαρ ναός του Θεού άγιος εστίν, οίτινες εστέ υμείς» (Α΄Κορ.3,18). Μόνον μέσα στον ευλογημένο από τον Θεόν γάμο, ως ερωτική σχέση άρρενος και θήλεος, ή στην ευλογημένη από τον Θεό κατάσταση της Παρθενίας, στην οποία όμως υπάρχει άλλου είδους, πνευματικός γάμος, ο γάμος με τον επουράνιο νυμφίο Χριστό, βρίσκει ο άνθρωπος την εν Χριστώ ολοκλήρωση και θέωσή του και εν τέλει την σωτηρία του. Είναι ευνόητο ότι για την Εκκλησία μας και όχι μόνο γι' Αυτήν, «τρίτο φύλο», transexual, εκτός του άνδρα και της γυναίκας, δεν υπάρχει. Αν κάποιοι πιστεύουν το αντίθετο, αυτό για την Εκκλησία μας αποτελεί φυσική διαστροφή. Και εφ' όσον δεν υπάρχει «τρίτο φύλο», δεν υπάρχει, (δεν πρέπει να υπάρχει), ερωτική σχέση εκτός αυτής του άρρενος και του θήλεος.

Κατακλείοντες
κάνουμε έκκληση προς τους αρμοδίους πολιτικούς φορείς και πάσης φύσεως κυβερνητικούς παράγοντες και τους καλούμε να αναλογισθούν αφ' ενός μεν την αντισυνταγματικότητα μιάς ενδεχομένης διά νόμου αποδοχής και καθιερώσεως «γάμου» μεταξύ ομοφυλοφίλων και αφ' ετέρου τις

καταστρεπτικές συνέπειες για την κοινωνία και το έθνος μας, που αναπόφευκτα θα έχουν οι ομόφυλες σχέσεις, είτε άτυπες, είτε νόμιμες, με τον «γάμο» των ομοφύλων, ο οποίος καθιερώνεται ήδη σε πολλά κράτη και προφανώς οσονούπω και στη χώρα μας. Κάνουμε επίσης έκκληση και προς τους κυρίους Δημάρχους Αθηνών και Θεσσαλονίκης και τους παρακαλούμε να πάψουν να ενθαρρύνουν τους ομοφυλοφίλους αδελφούς μας, εις το να θεωρούν το πάθος τους ως μιά φυσιολογική «διαφορετικότητα», αποδεκτή κοινωνικά και πολύ περισσότερο να τους ενθαρρύνουν να καυχώνται γι' αυτή την «διαφορετικότητά» τους με διοργανώσεις φεστιβάλ και παρελάσεων. Τέλος παρακαλούμε την Ιεραρχία μας, να αναλογισθή και αυτή της ιδικές της βαρύτατες ευθύνες από μιά ενδεχομένη ολιγωρία και να προχωρήσει στις αναγκαίες κινητοποιήσεις και στα δέοντα ποιμαντικά μέτρα.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 3ῃ Ἰουλίου 2013

Ἐκ τοῦ Γραφείου Αἱρέσεων καὶ Παραθρησκειῶν.

Ὁ ὑπεύθυνος
Ἀρχ. Παῦλος Δημητρακόπουλος

Ὁ Γραμματέας
Λάμπρος Σκόντζος, Θεολόγος

(Πηγή: impantokratoros.gr)

ΣΧΕΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ:

Διάλογος Αγίου Ανδρέου δια Χριστόν Σαλού με έναν ομοφυλόφιλο

Ομοφυλοφιλία: «Παράνομος και παρά φύσιν» (Μιχαήλ Ε. Μιχαηλίδης, θεολόγος)

Ιατρικά δεδομένα για την ομοφυλοφιλία (Καλλιόπη Προκοπάκη, Ψυχίατρος παιδιών και εφήβων)

Λόγος για την ομοφυλοφιλία (Αγ. Ιωάννης Χρυσόστομος)

Η προβληματική γύρω από την ομοφυλοφιλία - Η παιδαγωγική των γονέων προς αποφυγή της ομοφυλοφιλίας (Αρχ. Σαράντης Σαράντος)

Είναι η ομοφυλοφιλία ελάττωμα;

«Ομοφυλοφιλία, αδελφή του θανάτου»